

произнасятъ съ единъ гласъ. Защо? — Защото ищятъ бързо и скоро да си изрекатъ мислитъ! Но и да обича сокращението францускиятъ языкъ, както и италианскиятъ, испанскиятъ и влашкиятъ — отрасли сичкитъ на латинскиятъ языкъ, — за членътъ возимѣхъ други мисли. Тии народи присвоихъ членътъ на языкътъ си и говорятъ и пишътъ съ него, защото имъ улеснява скорото и бързото произношение.

Ми можемъ вѣрно да предскажими на противниците на членътъ, чи колкото тии и да щятъ да учятъ дѣцата да не говорятъ и пишътъ съ членове, дѣцата ще ги слушатъ толко въ училището, но както отидатъ у дома си, съ роднитѣ си и съ другиятъ народъ ще говорятъ съ членове; и чини ни ся, чи учителитѣ имъ и тии по вѣнка съ членове ще говорятъ. Суетенъ ще бжде сѣки трудъ да убърнатъ цѣлий народъ да говори по тѣхното учение, защо той има вѣки говорятъ си. Г. Кифаловата новина не прикара, както сѣки можаше да предвиде, почти никого да я приеме. Колкото книги ся напечатахъ, сичкитѣ бѣхъ съ членове, и помежду другитѣ въ 1844 годинъ издаде ся въ Цариградъ преведено отъ г. Илариона Стоянова¹⁾ Богословието на московскаго митрополита Платона, въ което преводчикътъ приема старитѣ бжлгарски рѣкописи за положително основание на сегашниятъ языкъ. Не знаеми какъ приехъ нашитѣ учени неговото изложение, но тии дни видѣхме издаденѣтъ въ Букурещъ, още въ 1844 годинъ, г. Андревата²⁾ „Първичкж бжлгарскж

¹⁾ Иларионъ Стояновъ Михайловски (Макариополски) роденъ въ Елена презъ 1812 г.

²⁾ Г. Иванъ Андревъ, когото имаме случай лично да знаемъ въ Сдесж, е во-пламененъ соревнователъ на бжлгарското учение и не жалее трудове за това добро. Той поживе малко време въ Бжлгариятъ, дѣто ако оставаше по-много, по-много свѣдѣния ищаше да открие за языкътъ. Той издаде „География бжлгарскж“, която можаше да ся нарече добра за училищата, ако съдържавахе и Оттоманскитѣ империя, която, неизвѣстно защо, испусна. Ако е, за да издаде по-пжлна, требуваше поне да я помѣсти въ книгтѣ си, както я иматъ другитѣ географии, що сж писани за училищата. Така най-любопитното за бжлгаретѣ нѣщо не ся намѣра въ книгтѣ. Добрѣ е да не ставатъ такива неудобства. Сега вѣки чаками да видимъ издадена особо Турциятъ и надявами ся да я не чаками много време.

Но г. Андревъ не сѣди празенъ по други предмети. Тии дни видехме пжрвиятъ му брой на Извѣстникътъ му бжлгарски, издаденъ